

Рованикъ с. м. женское верхнее платье: „Имаме бѣле омразно, Ала го скѣпо даваме, За една шѣпа жѣлтици, И единъ кытенъ рованикъ, И една рыза ленена“. Ч. 290.

Ровъ с. м. родъ зерновой травы, служащей кормомъ для воловъ: Ако е (ягка) жива-та, сѣе ся лѣтнина, царевица, ровъ, просо и пр. Л. Д. 1873 г. 257. Ровъ, *Lathyrus pratensis*. Ровъ главестъ, *Lathyrus tuberosus*. Наука, III, 322.

Ровѣкъ Ровѣа (Ровѣа) пр. 1) рыхлый: Една земя бѣва ровѣа или жилава наспротивъ колкото вода попива. Л. Д. 1872 г. 242. Тяжѣ-тъ и жилавѣ-тъ глина прави (черна прѣсть) по-прѣхѣ и по-ровѣа, *ib.* p. 238. 2)—**яйцѣ**, яйцо въ смѣтку: Чорба, студено мясо, яйца ровѣа и пр. *ib.* 73 p. 85. (син. рофито).

Ровѣмъ м. дл. 1) рою, копаю, вырываю, зарываю: Рови, като ко-кошка гюбре, Или: Рови, като харватинъ. Казвать на дѣтцата, кога-то тѣ ядѣтъ нечисто и ровать. Ч. 219. Крава-та, прѣди да ѣ избіе сина-ница по выма-то чѣсто прѣживя, рови храна-тъ безъ да ѣде, трепере и дава слабо и водиво млѣко. Л. Д. 1874 г. 84. Стоявъ въ тѣмницѣ засвири съ съ мѣднѣ свирѣа овчарскѣа, Югичи сѣ' го усѣтили, съ крака прагове ровѣаа, При Стояна да си отидѣтъ. Пк. 141. Кой каквото е ровилъ, въ това щѣтъ го и заровать. Ч. 172. Нощѣ ровяхъ и прѣмѣ-тахъ книги. Л. Д. 1873 г. 212. *Переносно*: Не рови го, да ти не вонѣе Сир. Не говори съ лошѣ човѣкъ, че ще ти оскърби. Ч. 195. 2) взры-ваю: Земя-та кога ся копае и рови, ражда много по-добрѣ отъ неко-панѣа земя. Л. Д. 1873 г. 177. Съ едно орадо може да са оре, да са брѣзди въ различни дълбочини и широчини, съ него може да са сѣе, да са ровятъ картофитѣ и пр. *ib.* 75 p. 81. 3) вырываю: Елена ся храни съ мѣхъ, кой-то рови исподъ снѣга. *ib.* 71 p. 113. 4) зарываю: Кой гдѣ умре, тамъ го и ровать. Ч. 172. 5) роюсь въ чемъ: Исторіописци, кои-то до сѣга ровяха въ дълбочини-тъ на минали-тъ времена. Л. Д. 1871 г. 206. 6)—**огънь**, мѣшаю огонь (въ печкѣ): Ожягъ ѣ пѣръ съ кого ро-вать чѣсто огънь въ пещѣ да ся опали добрѣ. Пк. 33. **Ровѣса**, роюсь: Защо дѣяница-та ни да са ровать изъ букулцитѣ? Зк. 25. Човѣкъ, кой-то все ся рови и блѣска съ книги та учи, отива да походи на раскодъ. Л. Д. 1873 г. 239.

Рогатъ пр. рогатый: Пролете еленъ низъ гора. Си се сватове пушѣа, Да гонятъ рогата елена. Ч. 331.

Рогачъ с. м. **Рогаче Рогаченце** ум. олень (самецъ): Св. Ми-хаилъ ходилъ съ стрѣла и съ шипове жилѣзни, за да ги забие въ тѣ-лото на нѣкой рогачъ или кошута. З. 175. Този богъ ги научи да про-низвать съ стрѣлитѣ си рогачи и сърнитѣ (*les daims et les cerfs*).